

Hugo Bouter

Van Babel naar Jeruzalem

‘Ezra kwam in Jeruzalem in de vijfde maand, dat was het zevende jaar van de koning. Op de eerste van de eerste maand was namelijk het begin van zijn tocht uit Babel, en op de eerste van de vijfde maand kwam hij in Jeruzalem aan, omdat de goede hand van zijn God over hem was. Ezra had immers zijn hart erop gericht om de wet van de HEERE te onderzoeken, om die te doen en om in Israël de verordeningen en bepalingen te onderwijzen’.

Ezra 7:8-10

Een nieuw begin

Laten wij ons spiegelen aan Ezra, de priester-schriftgeleerde uit de vijfde eeuw vóór Christus, die het nieuwe jaar niet alleen met goede voornemens begon, maar ze op de eerste dag van de eerste maand direct al in praktijk bracht. Op die dag begon hij namelijk met de uitvoering van zijn reisplannen, samen met een grote delegatie van priesters en Levieten, om vanuit het afgodische Babel op te trekken naar Jeruzalem, naar de stad en het huis van de God van Israël.

Het was een nieuw begin, niet alleen voor Ezra, maar voor het hele overblijfsel van het volk. Deze reis, de terugkeer van Babel naar Jeruzalem, begon ook op *de eerste dag van de eerste maand*. Het was echt een keerpunt, het begin van een nieuwe episode in de geschiedenis van Gods volk. Deze tijdsaanduiding komt nog een paar keer voor. In Genesis 8:13 is dit de dag waarop de wateren van de grote vloed opdroogden, in Exodus 40:2 de dag waarop de tabernakel werd opgericht, en in 2 Kronieken 29:17 begon men op die dag met de heiliging van de tempel.

Telkens een prachtig nieuw begin van het jaar, een begin met God! Hoe is dat met ons?

Het principe van de afzondering van Babel en de terugkeer daaruit, is de hele Bijbel door te vinden. Wij zien het vanaf de roeping van Abram uit Ur der Chaldeeën (Gen. 11 en 12), tot en met de oproep van Openbaring 18: *'Ga uit van haar, Mijn volk'*. Het uitgaan uit wat niet naar Gods gedachten is, is het *negatieve* aspect. De toewijding aan en de terugkeer naar God en Zijn Woord, is het *positieve* aspect.

In de tijd van Ezra en Nehemia hield dat in: het optrekken naar het Beloofde Land en naar Jeruzalem als het door God gegeven centrum van de eredienst. Op de eerste van de vijfde maand kwam Ezra te Jeruzalem aan, en kon hij een begin maken met zijn werk om in Israël de verordeningen en bepalingen te onderwijzen en het volk terug te voeren naar het Woord van God.

Dit principe geldt ook voor ons als nieuwtestamentische gelovigen, alleen moeten wij het *geestelijk* toepassen. Het gaat om een geestelijk herstel, een terugkeer naar Gods gedachten over het samenkomen tot Zijn Naam, dat meestal niet zonder gemeentelijke consequenties zal blijven. Luther sprak over 'de Babylonische gevangenschap van de kerk' en riep op tot terugkeer naar de Schrift alleen. Alle Schrift is tot onze lering gegeven, ook de gedeelten die de terugkeer beschrijven van het overblijfsel van Gods volk uit Babel. Maar dit past niet in het oecumenische en inclusieve denken van onze tijd!

De oproep tot afscheiding die we in 2 Korinthiërs 6:17-18 vinden, is een citaat uit Jesaja 52:11, dat zinspeelt op het vertrek van het overblijfsel uit Babel en de terugkeer met 'de vaten van de Heere' (het tempelgerei) naar Jeruzalem. In dit verband ligt de toepassing van Ezra en Nehemia op onszelf, en het vertrek van Gods volk uit alles wat *Babel* (= verwarring) genoemd moet worden, dus voor de hand. De waarheid van de gemeente als het huis van God en de tempel van de levende God, moet weer in de praktijk worden gebracht. De heilige voorwerpen uit de tempel spreken van Zijn Persoon: Christus Zelf moet weer centraal worden gesteld, want Hij is het Middelpunt van ons samenkomen.

Uitgaan tot Christus

Zo zijn er nog andere Schriftplaatsen te noemen, die vergelijkbare gedachten naar voren brengen ten aanzien van *het uitgaan tot Hem*. Vergelijk in dit verband de volgende passages:

1. Het bijeenvergaderd worden *in* of *tot* Zijn naam (Matt. 18). Daar is Hij te midden van de Zijnen en roept Hij hen bij Zich.
 2. Het uitgaan van de meisjes in de gelijkenis van Mattheüs 25. Zo gaan wij met brandende lampen de Heer tegemoet, in antwoord op de roepstem: *'Zie, de Bruidegom! Ga uit, Hem tegemoet!'*
 3. Het naar buiten leiden door de Goede Herder van Zijn schapen uit de Joodse schaapsstal (Joh. 10). Bij Hem vinden zij evenals de gelovigen uit de volken veiligheid, voedsel, vrijheid en het eeuwige leven in al zijn volheid.
 4. Het uitgaan tot Christus buiten het kamp van de Joodse eredienst (Hebr. 13). Christus is het ware Offer en het ware Altaar, het Centrum van de christelijke eredienst. Vandaar de oproep: *'Laten wij daarom tot Hem uitgaan buiten de legerplaats, terwijl wij Zijn smaad dragen'*.
-